

La democràcia justifica l'existència del poble català

written by Pau Miserachs | 10 d'abril de 2018

Diuen els estudiosos del món jurídic que una llei no pot ser mai una excusa per posar fre als drets humans i això aniria contra el sentit del dret internacional i de la mateixa història, perquè els drets humans són drets insubordinats i irrenunciables, exigeixen diàleg i la resolució pacífica i política dels conflictes entre pobles, tenint en compte el principi d'igualtat de drets de tots els pobles. A més tots els estats tenen, per aplicació dels Pactes Internacionals de Drets Civils, Polítics, Econòmics i Socials i Culturals, l'obligació de promoure aquests drets, que inclouen el de l'autodeterminació d'un poble per acomplir al mandat de les Nacions Unides.

Ens preguntem moltes vegades què són els Drets Humans i per què serveixen. Protegeixen realment la dignitat humana i la dels col·lectius que conviuen amb altres pobles sota el mateix estat? Protegeixen els drets dels pobles a la seva lliure determinació del seu futur polític al cap de 70 anys d'haver sigut declarats el 1948 i ratificats per Espanya el 1955, junt amb els propòsits i principis de la Carta Fundacional de 1945 de les Nacions Unides?

Avui es considera en els àmbits jurídic que els drets humans són la base per fer una legislació nova, junt amb l'equitat, que impedeixi que els drets humans morin per aplicació de pressupostos contraris a la seva implementació i una deficient gestió de l'economia controlada per grups oligàrquics que es mantenen al costat del poder, per falta d'actuació responsable dels dirigents polítics i de lleialtat amb el poble que governen.

Els drets humans són per tant eines per alliberar la

democràcia de tota captivitat, doncs a més són preferents i prevalen sobre qualsevol dret intern de l'estat. N'hi ha doncs governants que s'allunyen de la democràcia perquè neguen els drets bàsics a les llibertats d'expressió i opinió a més dels drets dels càrrecs electes a exercir el seu dret de representació, que són garantia d'una democràcia.

El resultat és que no es compleixen a Espanya les condicions per assegurar l'existència d'una societat lliure, comptant amb un nacionalisme agressiu i opressor, tolerant amb la desigualtat social i la precarietat, que posen en perill l'ordre democràtic. L'Estat es creu que els drets humans són uns drets utòpics que no poden impedir que un govern destini més diners a la compra d'armament, a les institucions penitenciàries i als funcionaris de policia, que a l'educació, la sanitat, la cultura, l'habitatge social la justícia. Per què parlar de drets humans en un Pressupost d'un Estat que no els garanteix?

Això significa que sense drets humans no hi ha capacitat d'exercici dels drets democràtics a cap societat, perquè la democràcia també és diversitat, llibertat, tolerància i respecte per la diversitat entre la qual es troba el poble català.

El compliment dels drets humans és indispensable per qualificar la qualitat d'una democràcia. Té relació directa amb la dignitat humana, ja que juntament amb l'equitat, la tolerància, el respecte i la justícia social determinen l'existència o no d'un estat de dret.

Els diferents sistemes jurídics que permeten establir el seu règim polític, requereixen unes normes, l'anomenat imperi de la llei, però adequades a les necessitats de la societat, les circumstàncies socials, l'equitat i els drets humans, a més de basades en l'evolució dels sistemes jurídics.

Aquesta situació demostra comparativament que Espanya no

disposa d'un lloc privilegiat en el rànquing per a la protecció de les llibertats i els drets humans, decidida a escapçar el govern central tots els dissidents catalans partidaris de fundar la República catalana social i democràtica. L'objectiu és per impedir com sigui l'existència del poble català.

Malauradament, l'Estat sembla voler ignorar que la inviolabilitat de la dignitat humana és un principi comú en totes les declaracions de drets humans. Cap valor abstracte d'una constitució pot invalidar qualsevol llei o impedir l'aplicació com a dret intern, preferent a la mateixa Constitució, de tractats internacionals ratificats per l'Estat.

Els catalans vivim en una tasca col·lectiva reivindicativa, pacífica, per ser respectats com a poble català. Fer valdre els nostres drets és una manifestació contundent de la dignitat de Catalunya com a poble que el poble espanyol i els seus representants estan obligats a respectar. La negativa a respectar aquesta realitat i negar-se a dialogar per resoldre el conflicte polític Catalunya-Espanya, demostra que l'estat de dret espanyol no funciona.

La negativa a respectar aquesta realitat i negar-se a dialogar per resoldre el conflicte polític Catalunya Espanya, demostra que l'Estat de Dret espanyol no funciona. No volen assumir que les Nacions Unides estan pel diàleg i la tolerància i no veuen il·legal l'exercici del dret d'autodeterminació dels pobles. És a dir que els experts internacionals diuen que el govern espanyol s'equivoca declarant il·legal el que fa Catalunya i que el poble de Catalunya té tot el dret a existir com a poble. Europa també es posiciona deixant fora de joc la diplomàcia espanyola, i Frau Merkel es proposa com mitjancera la qual cosa posa histèrica la Moncloa i la seva Brigada Aranzadi.

Els conflictes no es resolen amb la violència de la llei ni de

les porres. Quan els conflictes són polítics és un greu error portar-los a què els resolguin els Tribunals. La democràcia es fa amb diàleg, llibertat i respecte a la dignitat col·lectiva dels pobles, tolerància i acceptació de la realitat.